

Я ЗНОВУ ПИСАТИМУ ВІРШІ

Я знову писатиму вірші,
Нехай це все звично й банально.
Для нас знову світ буде іншим –
Романтика, море і пальми.

Ти знову обіймеш за плечі...
Засну я у тебе на грудях...
Подивимось фільм безкінечний...
Прокинусь із думкою: «Любить...»

Чекатиму знову неділі,
Йдучи через будні туманні.
З тобою так легко й надійно,
І зовсім не страшно, що далі.

Зготуєш увечері каву,
Помолимося, взявшись за руки.
Так добре з тобою, коханий,
Так добре не знати розлуки.

А вранці мене поцілуєш,
Крізь сон я тобі усміхнуся...
І барви життя подарує,
В усьому вбачатиму плюси.

Живемо, мабуть, так, як інші...
Я знаю, це звично й буденно.
Та знову пишу тобі вірші,
Й не раз ще писатиму, певна.

Про те, що з тобою щаслива,
Про те, що з тобою літаєм.
Про те, що є захист від зливи –
Звичайне життя із коханим.

14.05.2013